



kat.komo.

36904

I

Med. St. Dr.

P

L

130

THEOLOGIA.

N. 1576



36904

I

DEVOTIO

Ad

S. ALOYSIUM
GONZAGA

Societatis JESU.

Scholarum ejusdem Soc: in toto orbe
& Studioſæ Juventutis

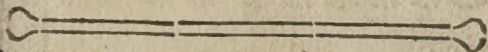
PATRONUM
à BENEDICTO XIII.

Pontifice Maximo

Declaratum

Ad promovendum Cultum
ejusdem Sancti

REIMPRESSA



SANDOMIRIÆ.

Typis Clari Collegii Societatis JESU

Annô Domini 1756.



LAUDETUR
JESUS
CHRISTUS



36.904
T.



BIBLIOTHECA UNIV.

Vita

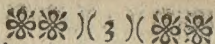
S. ALOYSII GONZAGÆ

IS Patre Imperii Principe & Castili-
onis Marchione natus, septimum æ-
tatis annum, suæ ad DEUM con-
versionis tempus appellabat, eâ con-
stantiâ, nunc jam feliciter inchoatæ,
ut deinceps, (prout quatuor fide di-
gni ejus Confessarii affirmarunt) nū-
quam se à Deo per mortale peccatū
averteret. Novennis adhuc, Floren-
tiæ ante Imaginem Virginis ab An-
gelo salutatæ, perpetuô Virginitatis
votô se obstrinxit, tam perfectè sem-
per observatô, ut illud testari potu-
erit Sacra Romana Rota. *Aloysius nun-*

quam stimulum carnis passus est, nec cogitationem ullam impuram in mente habuit.

Temperantia planè fuit admirabilis. Nam præter alia extra ordinaria jejunia, singulis hebdomadis, feriâ sextâ, & Sabbatho, ac etiam sæpè feriâ quarta, solo pane & aqua contentus vivebat. Ter imprimis per hebdomadam; ac deinde in ultimis in seculo annis; die quolibet semel postremo ter de die, seu flagellis, seu loris, seu ferrea catenula, se ipsum tradendo cruentabat. Sæpè asserem sibi dormienti supponebat. Sæpè loco ciliçii acutis calcaribûs tenerum corpus stringebat.

De studio orandi quid dicam? Mane quolibet, ultra prolixas vocales orationes, rerum sacrarum meditationi unam horam dabat vesperi autem quandoque duas. Nec his contentus, nocte mediâ aliis quiescentibûs, e lecto surgebat, & solo indufio etiam inter hyemis rigores tectus,



ac præ frigore tremens, per aliquot horas, genibûs flexis meditationi vacabat: ut quandoque præ corporis debilitate, in terram prolapsus jacensque orationem finiret. Ab hac porro consuetudine orandi, non destitit Aloysius, etiam in aula Regis Hispaniarum bienniô degens, ubi in abditos recessus fugiendo, quinque horas cælestium rerum contemplationi impendebat. Modum ac frequentiam Sacræ Communionis à Sancto Carolo Borromæo edoctus, ea teneritudine animi, diebûs festis usurpabat, ut in lacrymas uberrimas sæpè solveretur, à quibus etiam, diebûs profestis sacrum audiens, post elevatam Sacram Hostiam, sibi temperare non poterat. Hac verò pietate insignem illum promeruit DEI Matris favorem, cum de statu vitæ deliberans, die Assumptionis DEI paræ sacra peracta ad hanc intentionem Communionem, illam Madriti,

à Pretiosissima Parente audivit vocem. *Ingredere Societatem Filii mei.* Quam ut ingrederetur, incredibile dictu est, quantas Patris iras, quot obstacula toto triennio fortissimè superavit. Qualem verò in Societate vitam egerit, quàmpretiosa morte brevi coronatam, non est propositi mei referre, qui Aloysium nondum Religiosum, sed adolescentem adhuc in tenera ætate, in aulis Regum, inter Principum delicias, Sodalibus propono. *Ex Virgilio Copario.*

O F F I C I U M
S. A L O Y S I I
G O N Z A G A

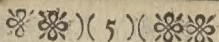
Societatis JESU.

AD MATUTINUM.

Domine labia mea aperies, Et os meum annuntiabit laudem tuam.

DEUS in adiutorium meum intende,
Domine ad adjuvandum me festina

Glo-



Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto,

Sicut erat in principio, & nunc & semper & in sæcula sæculorum, Amen

H Y M N U S

CAnduit noster ludovicus illa,
Mente, qua semper fuit innocentia
Ut suo crispæ niveo bidentes
Vellere cudent.

ANTIPHONA.

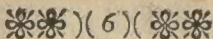
ALoyfi Gonzagarum decus, honor
juventutis, Societatis ornamentum,
castitatis lilium, flos obedientiæ, pauper-
tatis viola, rosa verecundiæ vir-
tutum omnium millefolium, fac ut
qui brevi vitæ compendio, grandæ-
væ ætatis perfectionem comprehen-
disti, te hic imitemur, & ibi laudemus
in sempiternum.

Consummatus in brevi explevit
tempora multa,

Placita enim erat Deo anima illius.

O R A T I O.

DEUS, qui famulum tuum Aloysi-
um



um ad maiorem Nominis tui glori-
am in Societatem Filii tui vocare
dignatus es largire quæsumus ut quem
columbinæ innocentiae jubar imita-
mur in terris, ejus gloriæ participes
fieri mereamur in cælis. Per Do-
minum nostrum, Amen.

AD PRIMAM.

DEUS in adjutorium meum &c.

Domine ad adjuvandum &c.

Gloria Patri, & Filio, &c.

Sicut erat in principio &c.

H Y M N U S.

Lilium plusquam nivei coloris
Integræ vivo tibi castitatis.

Semper ex largis oculis refuso Flo-
ruit imbre.

Aloyſi Gonzagarum &c. *ut supra.*

O R A T I O.

DEUS qui famulum tuum Aloyſi-
um ad maiorem Nominis tui glo-
riam, in Societatem Filii tui voca-
re dignatus es: largire quæsumus ut
quem Angelicæ castitatis speculum

the

✻✻)(7)(✻✻

esse vidimus in terris, ejus gloriæ
participes fieri mereamur in cælis.
Per Christum Dominum nostrum A.

AD TERTIAM

DEUS in adjutorium &c.

Domine ad adjuvandum &c.

Gloria Patri, & Filio, &c.

H Y M N U S.

CAlcar in molles penetravit artus,
Sæpius, quando minimè rebellem.

Pinxit armatis laqueis vocata,

Purpura carnem.

Aloyſi Gonzagarum &c. *ut supra.*

O R A T I O.

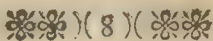
DEUS, qui famulum tuum Aloy-
ſium ad majorem Nominis tui
gloriam in Societatem Filii tui vo-
care dignatus es: largire quæſumus,
ut quem ſeverum ſui corporis vin-
dicem colimus in terris, ejus gloriæ
participes fieri mereamur in cælis.
Per Christum Dominum nostrum, A,

AD SEXTAM.

DEUS in adjutorium meum &c.

A5

Do.



Domine ad adjuvandum &c.
Gloria Patri, & Filio, &c,
Sicut erat in principio &c.

H Y M N U S.

CUM spopondisset Diadema mun-
dus Sceptra cum dives regio de-
disset Sceptra Gonzaga & Diadema,
vanas.

Credidit umbras.

Aloyſi Gonzagarum &c. *ut supra.*

O R A T I O.

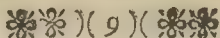
DEUS, qui famulum tuum Aloyſi-
um ad Majorem Nominis tui glo-
riam in Societatem Filii tui vocare
dignatus es: largire quaesumus ut
quem nobis voluntariae paupertatis
ideam proponimus in terris, ejus
gloriae participes fieri mereamur in
caelis. Per Christum Dominum no-
strum, Amen.

AD · NONAM.

DEUS in adjutorium meum &c.

Domine ad adjuvandum &c.
Gloria Patri, & Filio, &c.

Sicut



Sicut erat in principio, &c.

H Y M N U S.

Veluti massam figulus sequentem,
Fingit in quam vult agitare formam.

Ductilem, sic te poterant superni.
Flectere nutus.

Aloyfi Gonzagarum &c. *ut supra.*

O R A T I O.

DEUS qui famulum tuum Aloyfium ad Majorem nominis tui gloriam in Societatem Filij tui vocare dignatus es: largire quaesumus, ut quem nobis cæcæ obedientiæ exemplar dedisti in terris, ejus gloriæ participes fieri mereamur in cælis. Per Christum Dominum nostrum, Amen.

AD VESPERAS.

DEUS in adjutorium meum intende,
Domine ad adjuvandum me festina.
Gloria Patri, & Filio, &c.

H Y M N U S.

Cum fatigabas precibus beatos,
Et piæ terram lachrymæ rigabant.



Vifus es crebro, quafi raptus, ipfum
Cernere Numen.

Aloyfi Gonzagarum decus, &c. *ut
fupra.*

O R A T I O.

DEOS, qui famulum tuum Aloy-
fium ad Majorem Nominis tui
gloriam in Societatem Filii tui vo-
care dignatus es: largire quæſumus,
ut qui nobis Divinæ contemplationis
ſpecimen præſtitit interris, ejus glo-
riæ participes fieri mereamur in cæ-
lis Per Chriſtum Dominum noſtrum
Amen.

AD COMPLETORIUM.

Converte nos DEUS ſalutaris noſter,
Et averte iram tuam a nobis.
DEUS in adjutorium, &c.

Domine ad adjuvandum, &c.
Gloria Patri. Filio, &c.

H Y M N U S.

CEffit è vivis Ludovicus omni,
Rite virtutum ſpecie decorus.
Magna virtutum ſeries beatæ.
Teſſera vitæ. Aloy-



(11)



Aloyſi Gonzagarum, &c. *ut ſupra.*

O R A T I O.

DEUS, qui famulum tuum Aloyſiũ
ad Majorem Nominis tui gloriam
in Societatem Filii tui vocare di-
gnatus es: præſta quæſumus, ut quem
optimarum virtutum Magiſtrum ha-
buimus interris, ejus gloriæ partici-
pes fieri mereamur in cælis. Per
Chriſtum Dominum noſtrum, Amen

O R A T I O.

HOC tibi noſtrum Ludovice car-
men.

Debito conor recitare voto,
Ut malum nobis medico porpinquũ.

Pollice pellas.

Ÿ. Dilectus meus mihi & ego illi,
qui paſcitur inter lilia.

& Oleum effuſum Aloyſi nomen tu-
um, Adoleſcentuli dilexerunt te
nimis.

O R A T I O.

OMnipotens ſempiternæ DEUS qui
Beatum Aloyſium in Societate
Filii

Filii tui JESU, gratia contemplationis & sanctimonix candore admirabili exornasti. Præsta quæsumus; ut ejus celebrantes memoriam apud Te, tuam exactam Nominis cogitationem, & puritatis inviolabilem assequamur gloriam. Per Christum Dominum nostrum, Amen.

O Beatissime Aloysi, Sancte Adulescens, ô magne mundi victor, atque contemptor, quem purissimis castitatis insignitum liliis, omnes fines lætabunda voce decantant atque commendant. Obsecro te toto cordis affectu, impetra mihi quod potes à DEO, purissimæ castitatis & perfectæ humilitatis, sinceritate, JESU Christo Domino meo deservire.

DEUS qui Beatum Aloysium famulum tuum, per totum vitæ tempus ab omnium turpium cogitationum & mortiferæ culpæ macula liberaisti, ut perfecto tibi amore deserviret, quæsumus, ut nos ei similes facias, munere & amore Per Christû Dominû nostrû,

S.
G

In in

Ad u

SA
Stu

or

osde

Matr

En

non c

spectu

recita

innu

ad im

jacula

✻✻)(13)(✻✻
CULTUS

S. ALOYSII
GONZAGÆ

Patroni vitæ innocuæ.

In imitatione virtutum ipsius & devotione ad eundem.

Per hebdomadam eligibilem.

Ad usum specialiter Juventutis Expositus.
Des. imi

SANCTUS ALOYSIUS specialiter cautus fuerat, in usu oculorum, suorum. Proinde ad retinendos eosdem semper illibatos, nequidem Matris suæ faciem intueri volebat.

Enitere tu quoq; refranare oculos tuos non concedendo illis eorum objectorum aspectum, quorum desiderium est illicitum, recita autem ad honorem S. Aloysii hymnum sequentem, cum subsequente oratione ad impetrandam custodiam oculorum. Ejaculatoriam sæpius per diem conare elicere.

HY.

✻✻)(14)(✻✻
H Y M N U S.

In laudem. S. ALOYSII GONZAGA.

Inferus hostis gloriæ,
Omnisq; culpæ nescius
Et mollis odor Curia.
Laudetur Aloysius.

Alma juvante Virgine
Ex Matris alvo ducitur
Simulq; Sacro flumine
Nascens puer renascitur.

Primis ab incunabulis
Pax loquelæ semina
Castis fluunt labellulis
JESU & MARIAE nomina

Summo Sacer jam Numini,
Curas profanas abdicat
Et se decennis Virgini
Per Castitatem dedicat.

DEO trahente Cælitus
Sic mente pergit vivere
Ut carnis expers Spiritus
Vel Angelus cum corpore.

Hunc non honores Sæculi.
Non magna tangunt nomina,
Non

Non aulici, non iervuli,
Non cara gentis agnina.

Sed hæc habens despectui
Sacrifq; captus gaudiis
Adjunctus almo Cætui
Christi potitur præmiis.

Illo nihil perfectius
Nihil fuit constantius,
Omni carens labecula,
Fit Sanctitatis regula.

Uni & ter almo Numini
Sanctoq; JESU Nomini
Sit laus decus dilectio
Sit laus & Aloysio, Amen.

Antiphona, Psal: 17.

IN te eripiar à tentatione & in Deo
meo transgrediar murum. DEUS
qui præcinxit me virtute & posuit
immaculatam viam meam.

℣. Ora pronobis S. ALOYSI

℞. Ut digni efficiamur promissio-
nibus Christi. *Oremus.*

DEUS qui S. ALOYSIO Confessori
tuo inter blandimenta Sæculi Can-
dorem

dorem innocentiae conservasti; Concede, ut nos quoq; ejusdem exempla sectantes, ab omni peccati labe per gratiam tuam servemur immunes. Per Christū Dominū nostrum, Amen.

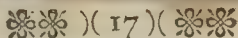
Jaculatoria.

Aresistentibus dexteræ tuæ custodi me, ut pupillam oculi: Sub umbra alarum tuarum protege me.

Dies 2da.

SANCTUS Aloysius excelluit insigniter in victoria respectuum humanorū. Hinc licet viveret in mediō aularum inter Principes, ipsemet juvenis Princeps; nusquam tamen, ob respectū quicumq; desit profiteri pietatē

Disce ab exemplo hujus S. non verecundari apparere etiam inter indevotos probitati addictus. O quarta sit injuria JESU CHRISTO ab illo, qui propter alios, illius erubescit evangeliū. Non erubescō evangeliū: recole hoc semper & recita hymnū supra positū cū subsequente oratione ad S. Aloysiū, ut tibi impetret victoriā respectū humanorū. Jaculatoriā sæpius in die exerce.



Hymnus

Infensus hostis gloria &c. ut supra.

Antiphona.

Quæ mihi fuerunt lucra, hæc arbitratus sum propter Christum detrimenta, verum tamen existimo omnia detrimentum, propter eminentem scientiam JESU Christi Domini mei, propter quem omnia detrimentum feci Ora pro nobis &c.

Oremus.

Domine JESU Christe qui S. Aloysium Confessor. em tuum in mundanæ gloriæ contemptu mirabilem effecisti tribue quæsumus, ut ejus meritis & imitatione fideles tui terrena despiciant & ad Cælestia semper aspirent. Per Christum &c.

Iaculatoria.

Quid mihi est in Cælo & à te quid volui super terram, Defecit Caro mea & Cor meum, DEUS Cordis mei, & pars mea DEUS in æternum.

Dies

Dies 3tia.

S. Aloysius summam ori suo imposuit Custodiam, ut nunquam deliberatè in ordinatum aliquod verbū, protulerit. Cum tamen semel tale ex improvviso excidisset licèt significationem illius ignoraret, toto tamen vitæ suæ tempore id deflebat.

Imitare hoc exemplum, in cautela adhibenda sermoni, si quam culpam in eo admisisti cum multo dolore confitere. Recita hymnum cum oratione ad S. ut obtineat tibi à Domino moderationem tuæ linguae Jaculariam sapius itera per diem.

Hymnus. ut supra.

Antiphona.

QUàm pulchra est Casta generatio cum claritate; immortalis est enim memoria illius & in perpetuum coronata triumphat incoinquinatorum certaminum præmium vincens. Ora pro nobis &c.

Oremus.

REFloreát quæsumus Domine Cor &
Caro

Caro
monia
Aloysi
tentat
terris
Per C

Flat
mel

S, Al
rat
pende
hinc
te fer
tation

O qu
si quov
mental
illius,
hostis,
us aff
ferret

Caro nostra vigore pudicitiae & casti-
moniae novitate ut intercedente S.
Aloysio Confessore tuo ab omnibus
tentationibus liberemur & vitam in
terris Angelicam vivere valeamus,
Per Christum Dominum &c.

Faulatoria.

Fiat Domine Cor meum & Corpus
meum immaculatum ut non con-
fundar.

Dies 4ta.

S. Aloysius plurimum afficiebatur o-
rationi mentali; cui plures diei im-
pendebat horas sine distractione,
hinc semper praesentem DEUM men-
te ferebat, nec unquam ab eo cogi-
tationem suam, poterat divertere.

O quantum sentires juvamen animae tuae,
si quovis die, dares tempus aliquod huic
mentali orationi, Non est ita usus difficilis
illius, ut forte tibi persuadet generis humani
hostis, Experire & agnosces. Et sic facili-
us assuesces praesentia Dei, quae quale non af-
ferret auxilium, ad abstinendum à peccato?

fi re.

*si recogitaras id ſape: Deus me videt.
Dic hymnum cum oratione infra poſita ad
S. ut tibi impetret amore: Et uſum medita-
tionis Et frequente præſentia Dei memoriam.*

Hymnus ut ſupra. &c.

Antiphona.

MEmor fuit Aloyſius tui Domine
ſuper ſtratum Suum: in matuti-
nis meditatus in te, quia fuiſti ad-
jutor eius. In velamento alarum tu-
arum exultavit adhæſit anima ejus
poſt te. Ora pro nobis &c.

Oremus.

OMnipotens ſempiternæ DEUS,
qui S. Aloyſii Confelloris tui be-
atam animam perenni vultus tui illu-
minatione perfundere dignatus es,
concede nobis famulis tuis; ut ejus
imitatione, te unum ſuper omnia
quærentes lucis tuæ radiis jugiter per-
frui mereamur. Per Chriſtū Dominū.

Faculatoria.

TU illuminas Lucernam meam Do-
mine, DEUS meus illumina tene-
bras meas.

Dies

Dies stá.

S. Aloysius Sæpissimè accedebat ad SS. Sacramentum Euchariæ & penitentia. Frequentia huic addidit speciale dispositionem, sub tempus Confessionis passus est semel deliquium Tanta fuerat illius compunctio pro peccato veniali forsitan in deliberato. Primum septimanæ triduum impendebat gratiarum actioni pro Communionem præcedentis, Dominicæ, sequens triduum dabat præparationem ad suscipiendam futuram S. Communionem, sæpiusq; quovis die visitationes SS. Sacramenti instituebat.

Sequere hac exempla S. Aloysii, Et suscequetur inde anima tua singularis profectus, Dic hymnum cum oratione, ad impetrandum ardorem, Et devotionem in usu horum Sacramentorum. Jaculatoriam Orationem, sæpius renovato.

Hymnus. ut supra.

Antiphona.

PArasti in conspectu meo mensam ad-
versus

versus eos, qui tribulant me. Impinguasti in oleo caput meum & Calix meus inebrians quam præclarus est. Ora pro nobis &c.

Oremus.

DEUS qui S. Aloysium Confessorum tuum, mirabilis Sacramenti deliciis abundantius recreasti, & tuæ Charitatis, igne vehementius accendisti, concede propitius ut qui ejus patrocinio gaudemus, ejusdem etiam imitatione gaudeamus. Per Christum

Jaculatoria.

EX altari tuo Domine Christum Sumimus, in quem Cor & Caro nostra exultant.

Dies bta.

SANCTUS Aloysius mortificabat suum innocuum Corpus, jejuniis, Ciliis, disciplinis, aliisque asperitatibus; licet esset juvenis, delicatus Princeps, & innocens.

Sequere S. Aloysii exemplum, in usu alicujus austeritatis ad mortificandam carnem, forci-

forte
devo
Spiri
sapiu
Spiri

SEm
iti
tes, u
corpo

INte
Don
fessor
jugite
onis
hono

DA
no
ut se

S. Al

forte non innocentem, sed peccatricem. Dic
devotè hymnum cum oratione, ut tibi detur
Spiritus mortificationis. Per jaculatoriam
sapius in die expete eundem mortificationis
Spiritus.

Hymnus ut supra.

Antiphona.

SEmp(er) mortificationem JESU Chri-
sti in corpore nostro circumferen-
tes, ut & vita JESU manifestetur in
corporibus nostris

Oremus.

INTERveniat pro nobis quesumus
Domine, S. Aloysius Gonzaga Con-
fessor tuus, qui Crucis mortificationē
jugiter in suo corpore ad tuę passi-
onis exemplum, & pro tui nominis
honore portavit. Per Christum, &c.

Jaculatoria.

DA Domine JESU, qui passus es pro
nobis, nobis relinquens exemplum
ut sequamur vestigia tua.

Dies 7ma.

S. Aloysius fuit specialiter devotus
B Vir.

Virgini Beatissimæ, cui adhuc in ætate infantili, Florentiæ dedicavit suæ Virginalis puritatis florem.

Assumito Tu quoq; in advocatam tuam, Reginam Cali, maxime ut eam experiaris protectricem tuæ castitatis Statui tuo competentis. Dic hymnum cum Oratione ad S. Aloysium, ut impetret tibi veram devotionem erga SS. Matrem DEI MARIAM. Per jaculatoriam commenda te sapius Pretiosissima DEI Parenti.

Hymnus ut supra.

Antiphona.

VENERUNT mihi omnia bona pariter cum illa, & innumerabilis honestas per manus illius, & lætatus sum in omnibus. Ora pro nobis &c.

Oremus.

DEUS qui per Sanctissimam Virginē, MARIAM S. Aloysio ineundæ Societatis JESU Filii Tui consilium dedisti, eumq; donis cælestibûs exornasti: tribue nobis utriusq; interventu, ut Divinæ voluntati tuæ, in omnibus

, per-

perfectè obsequi valeamus. **Per e-**
undem Christum. &c.

Jaculatoria.

Monstra te esse Matrem.

Sumat per te preces

Qui pro nobis natus

Tulit esse tuus.

Dies 8va.

S. Aloysius summo ardebat desiderio
salvandæ animæ suæ cujus Salu-
tem ut redderet certiolem, exiit se-
Principatu Castilionis, crebrius sibi
id inculcando, dum adhuc viveret
in medio divitiarum, honorum, re-
creationum, vanitatisq; mundanæ,

Quid hac ad vitam eternam?

*Conforma te juxta tuum posse talibus sen-
timentis. Et vivendum tibi est corpore in
medio mundanæ vanitatis, animus tamen
sit ab appretiatione illius alienus. Cave i-
taq; ne inde aliquam animæ tuæ jacturā
inferas, & si quod hac in parte delictum ad-
missum est, per pœnitentiam expiare stude.
Dic hymnum supra positum cum oratione.*

B2

sequent.

Sequente, ex officio Divino designato pro die festo ipsius, desumpta. Jaculatoriam sepius expende per diem cum affectibus congruis.

Hymnus ut supra.

Antiphona

Hic vir despiciens mundum & terrena triumphans divitias Cælo condidit ore, manu.

✠ Justum deduxit Dominus per vias rectas.

✠ Et ostendit illi regnum DEI.

Oremus.

Cælestium donorum distributor
DEUS qui in Angelico Juvene Aloyſio miram vitæ innocentiam paricum penitentia sociasti, ejus imeritis & precibus concede, ut innocentem non secuti, penitentem imitemur.
Per Christum Dominum, &c.

Jaculatoria.

Quid prodest homini si universum mundum lucretur animæ verò suæ detrimentum patiatur?

Adver-

Adversio.

DEvotio hæc si inchoabitur ante festum S. Aloysii quod cadit in 21. Junii, ita, ut terminetur hac ipsa die, vel etiam si inchoabitur aliqua dominica, expedit subsequente Dominica, potissimum autem in Festo ipsius Sancti, ad Confessionem & S. Communionem accedere, pro illo obtinendo efficacius quod per S. hujus invocationem, expetitur. Congruum autem esset, ut singulis mensibus semel hæc devotio innovetur addita lectione hujus libelli de electione vitæ status, à qua pendet salus animæ & ejus Patronus S. Aloysius eligi potest.

Oratio.

AS. R. C. approbata pro die Canonisationis SS. Aloysii & Stanislai Kostka, pro obtinenda vitæ innocentia quotidie recitanda. (niskae)

¶ Orate pro nobis SS. Aloysii & Sta-

& Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus.

DEUS innocentiae Dator ac Restitutor, qui SS. Confessores Aloysium & Stanislaum mirabili vitae candore ab ipsa adolescentia illustrasti, concede famulis tuis acceptam innocentiae stolam culparum lordibus non pollueri, & contractis jam maculis, jugibus lacrimis emundare. Per Dominum nostrum &c. Amen.

Sequentia, quae apponuntur, de sumpta sunt, ex libro impresso Viennae 1714. cui Titulus.

Manuductio animae ad Caelum
sive cura innocentiae servandae,
& electione Salutaris
vitae status confirmandae

Motiva S. Aloysii. cur Societatem JESU elegerit

Quia finis Societatis JESU maxime accedit ad similitudinem vitae Christi, qui est regula perfectae virtutis; ut enim Christus propter
nos

nos homines & propter nostram salutē descendit de cælo, ita finis Societatis est præter propriam, etiam proximi salutem quære.

2. Legerat in S. Thoma, illam Religionem esse perfectissimam, quæ ad docendum, concionandum, salutem animarum consulendum labores & studia confert; qui dicit: actum ex charitate docendi alios, esse perfectiorē martyrio; unius enim animæ salus plus placet, DEO, quam proprii corporis carnificina, severissima jejunia.

3. Non tantum spectabat, ubi salvari, sed ubi magis Dei gloriam, & sic suum erga Deum, & proximum amorem Inculcentius testari posset; optabat ad Indos & Japones mitti; fidem Christi propagare; sanguinem fundere.

4. Credebat Societatem omni statui conditioni prodesse; Regibus in Aula mendicis in hospitali, parvis in schola, magnis in concionibus, omnibus

sacro tribunali, domi & ruri, & militiæ servire; omnibus omnia fieri.

5. Desiderabat specialiter Juventutem Dei timore & amore imbueresperabat in Societate sibi occasionem fore in Gymnasiis, Catechesibus Sodalitiis; &c. id præstandi.

6. Reputabat secum, quod de suis talentis facilius DEO esset rationem redditurus, si ea DEI Gloriæ & animarum salutis impenderet, quàm si otiosa sepeliret.

7. Sperabat se majori cum lætitiæ morituum, si plures secum ad cælum duceret: *Vix dignus olimpo est, ad superos nullo qui comitante venit.*

8. Ut fugeret dignitates Ecclesiasticas, elegit Societatem; cum sciverit in ea votum emitti non modò nullam dignitatem non quærendi, sed nec ultro oblatam admittendi, quàm humilitatem judicabat DEO charissimam, & homini securissimam esse.

9. Videbat Societatem plurimos habere:

bere
lam
lumn
Chr.
valde
dem,
geret
10.
judic
siaz,
cietat
tuum
S. Jo
Chri
& ill
non p
tabile
qui
cietat
gnati
moriu
Ann
Bove
Cata

bere advertarios, tot libros contra illam scriptos, tot quotidie jactarij calumnias, ideo beatam judicabat, & Christo propter Justitiam patienti valde conformem; evertendam pridem, nisi à DEO specialiter protegeretur.

10. Audiebat aliorum de Societate judicia valde honorifica: S. Theresiæ, quæ revelatione didicit hoc Societatis JESU esse privilegium, ut mortuum Jesuitam obvius JESUS excipiat. S. Joannæ Virginis Neapolitanæ, cui Christus dixit: *Societas JESU mea est. & illam teneo semper intra Cor meum; & non possum ferre, ut in ea sit, qui habeat notabiles, defectus.* S. Philippi Nerii, qui sæpius desideravit admitti ad Societatem JESU, qui dicebat: *Filii Ignatii, qui perseverant in Societate, & ibi moriuntur sunt Sancti.* Legit pariter in Annalibus Ordinis S. Francisci apud Boverium, quod P. Madreño Regis Catalauniæ Confessario, revelatum

Merito: *Quicumque moriatur in Societate JESU, cum vita fruiturum sempiterna.* Uti & Sanctum Franciscum Boigiam cælitus didicisse, id à DEO Societati datum esse privilegium, ut nulus, qui in ea moritur, sit damnandus. Legit hæc & venerabatur, sed eadē vitæ sanctitate confirmatum ibat

II. Ingens utilitas, qua toti orbi, proque omnibus Ordinibus, & Statibus subjecta & instrumenta præclara per doctiones scholarum erudit. Certè ante scholas à Societate apertas Religiosi valdè pauci erant in multis claustris, quæ nunc præstantibus viris abundant, quorum plerique in Societatis disciplina eruditi vocationem Religiosam obtinuerunt.

Considerationes, ob quas S. Aloysio Parens ingressum in Societatem JESU dissuasit.

IHortabatur filium Parens, ut si fixum animo esset Religionem ingredi, talem eligeret in qua constanter

ter
etate
re ap
cietat
seram
2.
ad C
proir
non
inful
3.
retu
mis,
4.
cum
dia,
tur c
doct
sipat
5.
cent
dica
rum
mor

ter viveret, ac moreretur. In Societate portam dimissioni semper pate-
re apertam, nec paucos esse, qui So-
cietatem post plures etiam annos de-
ferant. Quæ hinc familiæ confusio?

2. Ex aliis ordinibus patere viam
ad Cardinalatum & Episcopatum, hos
proinde pro familiæ honore præferat,
non difficile futurum, ut ad primas
infulas perveniat.

3. Religionem suadebat ut ingrede-
retur, non ita passim exosam pluri-
mis, nec solum hæreticis, sed & aliis.

4. Considerare jubebat, quantam se-
cum molestiam ferant illa intensa stu-
dia, quæ passim in Societate usurpan-
tur quam dura sit puerorum in Scholi
doctio? per quæ Spiritus facile dis-
sipatur, & devotio impeditur.

5. Societas est aliis Ordinibus re-
centior, & mollior, nec vivit men-
dicato, nec nudipes incedit, nec cho-
rum, nec extraordinaria jejunia vel
mortificationes habet vi Regulæ,

consequenter minor ibidem est occasio meriti obtinendi.

6. Longa in Societate probatio, Novitiatus biennium, diversitas graduum, cum non omnes fiant Professi, & alia multa respectu aliorum Ordinum exotica credebatur pater, quod Aloysium detertere debuisset à petendo ad Societatem ingressu. Ex hac enim Societatis ab aliis Religiosis Ordinibus difformitate varii aliorum Religiosorum, etiam in opinione virtutis & doctrinae existentium de Societate sensus causantur, nec omnes exotica ista probant.

Responsa S. Aloysii.

AD 1. Nemo ex Societate dimittitur ob virtutem; tam sapiens Religio non abjicit gemmas, sed noxium sanguinem emittit. Ex cælo Angeli, ex Apostolatu Judas dimissus est, nec ideo vel cælum refugiendum est, vel Christi sequela. Hortus pulchrior unde lilia extirpantur, mundior

dior & sanior habitatio, unde for-
des effluunt; cum mali dimittantur,
certus sum me futurum inter opti-
mos. Nemo nisi ob gravissimas cau-
sas dimittitur.

Ad 2. Si honores vellet, tum se in
sæculo mansurum. Sanctior in Soci-
etate humilitas, & ideo fieret, quia
quod malū est, per dimissionē perdit,
quod bonum est, cavet per dignita-
tes amittere. Una porta semper a-
perta, semper clausa est altera.

Ad 3. A malis vituperari laudabile.
Qui Societatem persequuntur vel hæ-
retici sunt, vel invidi, vel igno-
rantes vel mali. Quò plus patietur,
eò amplius florebit.

Ad 4. Ad studia se natum agebat
factumque. His otium impediri, ex-
coli mundum, confundi hæresim, nec
impediri pietatem; cum studia hac
intentione suscepta, omni choro &
oratione meliora, Deoque gratiora
sint.

Ad

Ad 5. Nova sæpe meliora sunt veteribus. Quis, Ordo DEO charior, & mundo utilior? se dicebat attendere. Mortificatio interior est exteriore melior; quanquam nec à mortificatione sit desumenda Ordinis perfectio, sed à charitate in DEUM & proximum; quæ ipsa plurimas secum fert mortificationes.

Ad 6. S. Ignatium dicebat legisse omnium Ordinum Regulas & iis visis, quod optimum judicabat, selegisse; esse omnia tum à Pontificibus, tum à Concilio Tridentino laudata

Quæ Religio præeligenda.

1. Multi facile se determinant ad statum Religiosum, in hoc solum dubii, quàm eligere tuto debeant Pro quo lumine ulterius DEI voluntas precibus & piis operibus, exquirenda.

2. Cæteris paribus eligenda est Religio, quæ est perfectior, nam in omnibus, quod optimum censemus, eligimus.

3. Perfectio Religionis non est in majori externo rigore, S. Thomas 2. 2. q. 1. a. 6. ait: perfectissimam esse mixtam, quæ activam vitam jungit contemplativæ.

4. Non eligenda, quæ in se sit perfectissima, sed quæ deliberantis naturæ, talentis, qualitatibus, est optima, in qua talenta naturæ, & dona gratiæ utilius impendi possunt.

5. Vide, quæ Religio sit DEO gratior? ubi possint fieri plura bona? ubi occasio actionum heroicarum, & laborum insignium pro gloria DEI præstandorum? quæ vitæ Christi conformior?

6. Non attendendum ubi sit victus lautior, splendidior amictus, major vivendi commoditas. Nam si bonus Religiosus esse vis, hæc in postremis habebis; nec majores commoditates appetes, quam forte in sæculo habuisses.

7. Nec ideo amplectenda Religio,
quod

quod eam Parentes, aut Cognati suadeant, nisi idem etiam DEUS suadeat; qui propter hominem quemcunque intrat Religionem, graviter errat, & ab homine, non à DEO præmium expectet.

8. Ingressi velle Religionem spe promotionis seculuræ, vel appetitu majoris libertatis, vanitas est. Ingressi, ut sine tua cura vivas, est panem, non Christum, querere.

9. Vide, in qua Religione sit major votorum Religiosorum observantia Paupertas ibi est major, ubi magis abest proprietas, & usus pecuniæ in privato Religioso. Castitas floret, ubi absunt comellationes, otium, liberior cum externis sine teste conversatio. Viget magis obedientia, ubi desunt exemptiones, privilegia, &c.

10. Attende, ubi major compositio, & modestia, & morum gravitas? ubi major superiorum vigilantia? vel ubi boni magni fiant; &
mali

mali
pellant
mala

11.

quæ m

12.

cordia

quæcu

etione

Sicut f

convivi

13.

ad ej

unt.

vis fe

lari?

14.

sis ma

ritate

gerio

15.

speran

men

dit v

ta, te

mali contemnantur, aut etiam repellantur? ubi pauciora scandala & mala exempla?

11. Ubi magis exulet ambitio, quæ maximorum dissidiorū est mater?

12. Ubi vigeat major unio & concordia? *Ubi enim pax, ibi DEUS.* Non quæcunque autem pax, sed in dilectione DEI fundata, alias Nahum. 1. *Sicut spina se invicem complectuntur, sic convivium eorum pariter potantium.*

13. Ordinis antiquitas, vel novitas ad ejusdem sanctitatem parum faciunt. Observa: quomodo nunc quis ferveat in observatione Regulari?

14. In qua Religione sperare possis majorem à Confratribus tuis charitatem, plura pro animæ tuæ refrigerio sacra, vel preces?

15. Ea dènum appetenda, inquam sperare possis admissionem; nec tamen esto pusillanimis. Si DEUS dedit velle, dabit & perficere. Tenta, te insinua..

16. Illud etiam attendere proderit: quæ Religio inter homines magis æstimetur? quæ universaliter toti mundo utilior? ubi tu secundum tuorum talentorum mensuram plus boni te facturum sperare possis; adeoque plura apud DEUM pro æternitate merita colligere valeas? hanc crede tibi à DEO præ reliquis esse destinatam.

17. Dum has considerationes facis, illud præ primis attende, ne vel à notitia vel affectu Religiosorum te duci sinas, sed rationes bene pondera, quid tibi expediat?

An consultum sit suadere aliqui Religionem?

Sunt Religiones, quæ priusquam petentem admittant, ex eo quarunt, an ab aliquo sit persuasus? & si affirmativè respondeat, ejus admissionem differunt, ut rem magis examinet, ac cum DEO conferat.

2. Si locutio hominis, solum sit
instru

instrum
aliquem
tum vo
potest
Petrus
Bernard
persuas
pottolis
munum.

3. C
pistol
Ille tibi
ctor: s
git &

4. I
DEL, t

10. Pri
dei, se
dit Di
nis, qu
man h

5. Si
authori
muner

instrumentum, quo DEUS utitur ad aliquem vocandum ad Religionem, tum vocatio est à DEO, & securè potest dari executioni, sic Andreas Petrum adduxit ad Christum. S. Bernardus triginta aliis Religionem persuasit, à Christo dictum est Apostolis: *Faciam vos fieri pèscatores hominum.* Matth. 4.

3. Christus vocans Saulum ad Apostolatam, misit eum ad Ananiam: *Ille tibi dicet, quid te oporteat facere.* Actor: 5. Homines nempe DEUS regit & instruit per homines.

4. Licet *Fides* sit donum ac lumen DEI, tamen est *Fides ex auditu.* Rom. 10. Primam nempe scintillam seu fidei, seu vocationis injicit & accendit DEUS, quæ deinde voce hominis, quasi flabello animatur in flammam luculentam.

5. Si homo non proponat suam authoritatem, non affectum, non munera; sed verbum DEI, sed motiva

tiva supernaturalia tunc eum secū-
re non solum audire, verum & te-
qui potes; *talia verba quinque presta-*
bunt decem millibus. 1. Cor. 17. quan-
quam.

6. S. Thomas etiam munusculis at-
tractum putet veram habere vocati-
onem, eo quòd etiam is, qui natu-
ralibus motivis impulsus Religionem
intrat deinde accedente solidiori
instructione mutare soleat motivum,
& veram vocationem obtinere.

An liceat impedire aliquem à
Religione?

1. **Q**uisque post annum decimum
quartum ætatis habet jus ingre-
diendi Religionem, si velit; à quo
jure qui illum vi, vel fraude im-
pedit, graviter peccat, quia facit
illi in re gravi injuriam.

2. Si quis alterum impediret ab
officio obtinendo, à matrimonio, ab
alimentatione totius vitæ, graviter
delinqueret: quantò magis ille, qui
à ma-

à mai-
gione
3. M
nis, v
gressu
etiam
precib
cet er
actio
tur c
in for
dicat
lem g
impec
habet
4. C
in qu
de p
quid
ex ej
modo
cet æ
5. S
peran

à majori longè bono, nempe Religionè impedit.

3. Non solum vi, aut fraude, minis, verberibus, &c. impedire ab ingressu Religionis, peccatum est; sed etiam metu reverentiali, importunis precibus, & lachrymis parentum; licet enim talis metus & moralis coactio in foro externo non videatur cadere in virum constantem; in foro conscientiae tamen tollere judicatur libertatem, adeoque per talem gravis fit injuria illi, qui his impeditur ab eo bono, ad quod jus habet.

4. Qui dissuadet alteri Religionem, in qua is salvatus fuisset, si deinde pereat, quod facile fieri potest, quid aget, ubi DEUS animam hujus ex ejus manibus repetiturus est? quomodo talis anima damnata maledicet aeternum tali seductori.

5. Si quem ad DEI obsequium properantem quis impediat, non illi solum,

lūm, sed & DEO injuriam facit,
dum DEI consilium suo pervertit;
animam ad Christi castra vocatam,
sub diaboli vexillo detinet. *Retra-
here à Religione est Christum in alterius
pectore occidere.* S. Hier: ep. ad Heliodor

6. Si Rex ad aulam invitaret ali-
quem, nefas duceres impedire, &
quid Regi Regum respondebis, si
quem ab ejus obsequio avocas?

Axiomata bonæ Deliberationis.

1. IN Deliberatione sequi potius o-
portet rationem, quam sensum;
ideo DEUS homini rationem dedit,
& per hanc ab animalibus distin-
xit, ut eam sequeretur. Sensum se-
qui, brutorum est.

2. Ex duobus bonis, id quod ma-
jus bonum est, eligendum; intellige
quod majus bonum est vere, non
tantum apparenter, præterea quod
est majus bonum, non solum tuo sed
aliorum prudentum judicio.

3. E duobus malis, minus eligen-
Quod

dam,
pende
4. In
aut m
lumina
potius
plurib
5. Bo
& m
præli
tempo
lum a
6. E
certa
ta S.
certur
7. E
spe, i
intelli
na ac
sentib
8. N
zi pot
rant

dum, Quod autem sit minus, dependere debet à prudenti iudicio.

4. In concursu plurium bonorum aut malorum non attendendum solummodo ad maiorem numerum; sed potius ad pondus, cum unum bonum pluribus bonis prævalere possit.

5. Bona æterna bonis temporalibus, & mala temporalia malis æternis præeligenda sunt. Ideo bona omnia temporalia negligenda sunt, ut malum æternum caveatur.

6. Bona certa bonis incertis; mala certa malis incertis præferenda, juxta S. Aug: tene certum, dimitte incertum.

7. Bona in re, prævalent bonis in spe, id est præsentia futuris. Hòc intellige de temporalibus; nam bona æterna futura, prævalent præsentibus temporibus.

8. Nullus status in creatis inveniri potest, in quo non multa occurrant incommoda; ille proinde eligendus,

gendus, qui plura commoda & pauciora habuerit incommoda.

9. Non semper est major virus, ubi major est acuitas, si hæc se teneat ex parte operantis.

10. Corporis mortificatio non est melior, animi mortificatione. Paupertas non est semper perfectior, quæ est in se major, sed quæ fini Religionis est magis proportionata.

11. Etiam in statu imperfectiori perfectius vivet is, cui propter impedimentum naturæ in sua potestate non sita, deest aliquid, quod exigitur ad statum in se perfectiorem. Sic debiliore corpore perfectius vivet in Religione, quo ad externas mortificationes minus austeræ.

12. Si DEUS alicui negavit id, quod hic aut ille status postulat, certus sit, quod illum non destinet ad hunc statum.

13. Bonus Spiritus se bonis insinuat placide, sicut gutta in spongiam, & in-

& i
move
14.
nuat
in pe
terret.
15.
implac
los ve
ctation
16.
lâ pra
gnum
increa
17.
causas
de fir
bonus
tur à
lus est
tivus,
18.
anxiet
tellect

& inducit animi hilaritatem, & movet ad devotionem.

14. Spiritus bonus malis se insinuat implacide, sicut imber cadens in petram, & conscientiam pungit, terret.

15. Malus spiritus bonos invadit implacide, cum perturbatione, malos verò placide; & his objicit delectationes sensuales.

16. Quando consolatio venit nullâ præcedente causâ sensibili, est signum Creatoris absque ullis mediis increatura rationali operantis.

17. In motibus internis, quorum causas & originem ignoras, attende finem ad quem inclinant, si hic bonus est: indubiè motus ille oritur à bono Spiritu; si finis vel malus est, vel majoris boni præpeditivus, originem ducit à malo spiritu.

18. In desolatione, dum nempe anxietatem, pusillanimitatem, & intellectûs obscuritatem, & animi tor-

porem sentis, nihil est determi-
nandum,

Signa Vocationis Divinæ

PRobate Spiritus, si ex DEO sunt. I.

Joan: II. Nec enim omni instin-
ctui credendum, neque cuncta de-
sideria, quæ bona esse censentur,
sunt opere exequenda, cum saepe
dæmon se possit in Angelum lucis
transfigurare.

II. Si ab ipsa pueritia diu &
constanter sentiatur affectus ad a-
liquem statum, idque maxime sub
oratione, & pietatis exercitiis, ab-
que eo, quod ille status ab ullo
sit persuasus.

III. Si quis ita constitutus sit,
ut nisi crederetur hic instinctus ef-
se à DEO, promptissimus foret, ei
nullo modo obtemperare.

IV. Si quoties recordatur hujus
instinctus, toties sentiat se impelli
ad bonum, & desideria Christum
humilem, pauperem, sequendi, e-
aque

aque omnia præstandi, quæ ad animæ salutem, & DEI gloriam spectant.

V.. Si talis instinctus veniat cum animi pace, & latitia, & in longiori ejus cogitatione gustum & consolationem sentiat; è contra dum ab eo se avertit, & mentem aliò applicat, sentiat animo suo non satisfieri.

VI. Si sentiat sibi in animo quasi promitti vires ad perferendum omnia onera & incommoda illius statûs, addique spem ad vincendas impugnationes tum dmonum, tum aliunde occurrentes.

VII. Si rationes sibi objectas facile solvere possit, nec aliorum dissuasiones multum curet; nec moveatur in oppositum aliorum exemplis, quidcunque illi agant, aut eligant.

VIII. Si desideria ad hunc statum occurrant & se insinuent, absque eo, quòd quis studiose ad illum reflectat, maxime si id contingat in casu aliquo subitaneo C2 IX

IX. Inclination hæc ad aliquem statum non necessario debet esse valde vehemens, sed sufficit, ut sit talis, ut adverti possit. Errant proinde, qui non credunt se vocari, nisi quasi ardeant desiderio alicujus statûs; aut nisi continuo, diu noncumque se impelli, ac quasi per capillos ad eum se trahi sentiant, quòd licet aliquando faciat DEUS, plerumque tamen non facit. Tonabat quidem vehementius dum Saulum ad se vocavit, Apostolos tamen in sibilo auræ tenuis permodum transeuntis vocavit, & uterque modus erat vox DEI.

X. Præter hanc affectionem ad aliquem statum, solet DEUS vocare per illustrationem intellectûs, qua quis perpenſis rationibûs agnoscit, quis status pro sua salute, aliisque circumstantiis sit melior.

XI. Si & affectio interna trahat, & intellectus statum suadeat, uno est, ut quis dubitet. XII.

XII. Si ratio suadeat statum. a
liquem, & voluntas quasi reluctetur,
absque ulla positiva ratione, sed
solum ex aliquo metu, vel naturali
irresolutione, præ reliquis est
certius indicium veræ vocationis; nā
signum est, quod inter se punget
bonus & malus spiritus; bono adhæ-
rere etiam cum renitentia proprii ap-
petitus est majoris meriti. Talis
vocatio est constantior; affectus e-
nim facile mutatur, ratio semper
manet. Dum Christus se juxta Pa-
tris æterni vocationem, & volunta-
tem vellet inchoandæ passioni ac-
cingere, *capit*, scriptura teste, *pave-
re tedere & mæstus esse*; nihilominus
tamen ab executione voluntatis di-
vinæ non recessit, sed se ad eam
adimplendam animavit, dicens: *Sur-
gite, eamus*. Ita decet eum agere,
qui ratione convincitur, quæ sit vo-
luntas DEI, licet natura, & sensu-
alitas ab ejus executione horrorem.

& renitentiam ostendat. Vetus hæc
& optimè nota omnibus Ascetis pu-
gna est, in qua *caro concupiscit adversus*
spiritum, & spiritus adversus carnem.
Gal. V.

Signa veræ Vocationis ad de-
terminatam Religionem.

PROPOSITUM de ingressu Religi-
onis non indigere probatione,
utrum sit à DEO? docet S. Thom:
II. II. quest. ult: art. ult. ad I. in-
tellige, quando finis primarius est
ex motivo supernaturali, nam ad
nihil salutare nos moveri sine gra-
tia DEI, docet fides. *Nemo potest*
venire ad me, nisi Pater, qui misit me,
traxerit eum. Joann: VI.

II. Caro & sanguis non revelat
ea quæ spiritus sunt, non appetit
mortificationes, solitudinem, pau-
pertatem.

III. Dæmon non vocat ad Re-
ligionem, quia non suadet humi-
litem, honorum contemptum; ali-
unde

unde quasi leo rugiens circuit quærens,
quem devoret, non quomodo salvet.

IV. Licet dæmon possit se in
Angelum lucis transfigurare, non
tamen facile credendum est, quod
suggerat Religionem, ut in ruinam
præcipitet; quod ipsum facile col-
ligi potest.

V. Si finis eligendi Religionem
sit malus, sicut dum Basilius ma-
gnus petebat religionem ingredi,
ut sub habitu Monachi artes ma-
gicas facilius posset occultare, cer-
tum est hanc vocationem esse à dæ-
mone.

VI. Si quis appetat statum Re-
ligiosum mollem, minus perfectum,
ubi major libertas, vita commodi-
or; cum tamen ille ob satisfactio-
nem pro peccatis vel habituum pra-
vorum emendationem indigeret se-
veriori, ubi major corporis castiga-
tio sit, & plures abstinentiæ; hic
dæmon suaderet bonum fictum.

VII. Si quis immoderato fervore actus, appetit Religionem dæram, quam ex complexionis aut educationis teneritudine ferre non possit, labor est dæmonis, volentis hominem deducere ad desperationem

VIII. Si quis aspiret optimâ mente ad Religionem, qui tamen teneretur succurrere Parentibus; non agitur à bono spiritu; nec enim DEUS suadet bonum, ut inde eveniat malum; nec minus bonum, impeditivum majoris.

IX. Si quis velit statum aut Monasterium ingredi, quia ibi habet notum, vel Cognatum, vel superiorem sibi faventem, à quo favores & promotionem sperare possit, vocatio non est à DEO, sed carne & sanguine, licet nihil mali intendat.

X. Si finis ingrediendi Religionem est ex causa temporali v. g. ut consequatur bonum aliquod temporale,

porale
giat,
dum
elle
princi

XI
quirat
non
menti
catio
in R
anima
delibe

enim
di, so
de sta

XI
quirur
quam
hec si
omnes
sum
saccula
numun

porale, vel malum temporale fugiat, solum secundariâ, & per modum occasionis; talis vocatio potest esse à DEO, modò causa motiva principalis sit supernaturalis.

XI. Si quis ex paupertate acquirat animum ad Religionem, ut non cogatur esse sollicitus de alimentis, & necessariis, tunc hæc vocatio est à DEO, quando primario in Religione querit DEO servire, animam salvare; licet non multum deliberasset, si dives fuisset; in hoc enim desiderium sine cura vivendi, solum fuit occasio deliberandi de statu vitæ.

XII. Majora & certiora signa requiruntur ad manendum in sæculo, quam ad ingressum Religionis, cum hoc sit de bono meliori; & apud omnes certum sit statum Religiosum secundum se esse perfectiorem sæculari, ac tutiorem ad salutem, minimum de toto genere loquendo; li-

cet in particulari alicui in individuo,
ob speciales rationes possit status
secularis esse magis aptus ad salutem

XIII. Si quis moveatur ad Reli-
gionem, antequā ullum in ea noscat,
vel cum ullo agat, signum est ope-
rantis Spiritūs Sancti, adeoque tutò
hunc sequi potest.

Quomodo determinatio statūs
sit facienda?

I. **S**emper hærere in dubio, nec
Sullum deliberationi finem po-
nere, gravis est error. Si metum
sequeris ex eo, quòd fortè posses
errare: nunquam quidquam eliges,
quia semper manebis homo. Satis
prudenter determinas, quod DEO
consultò, rationibūs suadentibūs,
approbante viro sapiente & piò
concludis.

II. Dic quo deliberationem con-
cludere statuisti, solito devotus com-
munica; feryetiùs ora; fac plura
bo-

boni
Missal
Beatà
dem,
III.
reduxi
homin
IV
be ex
unicu
anima
V.
diat?
cus?ar
VI
in qu
tiones
VII
quid
tibi
ad qu
cè is
Terti
res in
tu fac

bona opera; cura legi, vel audi
Missam pro animabus in purgatorio;
Beatam Virginem, Angelum Custo-
dem, & alios Patronos invoca.

III. peractâ communione domum
redux separa te ab omnibus aliis
hominibus, & negotiis.

IV, Imaginare, ac si nihil in or-
be existeret præter IDEUM, & te,
unicûmque tuum negotium esse,
animam tuam salvare.

V. Quære ex te, quid tibi expe-
diat? status sæcularis? an Ecclesiasti-
cus? an Religiosus?

VI. Habe chartas præparatas,
in quibus pro singulis statibus ra-
tiones pro, vel contra notare possis.

VII. In consiliûm voca DEUM,
quid ille verbo, exemplo, instinctu
tibi suadeat? Secundò, quid fini,
ad quem creatus es, & quem uni-
cè intendis, assequendo utilius?
Tertiò, quo in statu vixisse opta-
res in morte? Quartò, in quo sta-
tu faciliùs de talentis DEO ratio.

nēm reddere possis? Quintò, quid tu alteri, quem valde amas, in hac re suaderes? Sextò? quid tuæ naturæ, viribus, & talentis accommodatum magis?

VIII. Rationes, quæ te ad hunc vel illum vitæ statum moveant, debent esse supernaturales, æternæ; licet etiam humanæ prudentiæ conformes admitti possint. Tu singulas in chartam conjice, ut eas directori tuo proponere possis.

IX. Non statim uno commodo alicujus statûs viso, illi adhærendum, sicut nec ob unum incommodum ab illo recedendum; sed omnibus simul collectis, videndum, quid magis expediât, pro æternitate beata? Cum in omni statu sint aliqua commoda, & aliqua incommoda, vix fiet deliberatio, in qua una pars ita certò & clare eligenda proponatur, quin aliquid in contrarium occurrat. Eò prudenter inclinât

clinat deliberans, quo potiores causas vocant.

X. His ita consideratis & conscriptis, facile advertes quò inclinent rationes, & ad id te coram DEO resolve, ex suppositione, quod animæ tuæ director probaturus sit, cum quo quamprimum tuam mentem & rationes confer.

XI. Si determinare te non posses, non suaderem, ut rem sorti committas, v. g. ut diversos status diversis chartis inscribendo, quem sorte traheres, ad illum te resolveres, sed potius pro determinatione pleniori posses facere S. Ignatii exercitia per aliquot dies.

XII. Si rationes satis clare te invitent ad aliquem statum, à quo tamen affectus abhorret, non debes impediri indeterminatione, præstat enim rationem, quam cæcum affectum sequi.

XIII. Dum sic deliberas, cum
DEO,

DEO, Sanctis, animæ tuæ arbitro: cum aliis pauca hac de re agas; multi enim consiliarii plus obfunt quàm profunt, faciliùs te perplexum reddent, quàm tibi dubium eximant; maxime cum vocatio vera magis à DEO pendeat, quàm à prudentia humana; consequenter s̄atis erit cum illo agere, quem tibi DEUS sui loco destinavit, nempe cum Confessario. Quanquam deliberatione factâ non vetem mentem tuam etiam iis, ad quos ea res pertinet, aperire.

Monita post factam electionem ad Religionem.

I. DEO pro hac gratia quâ post Creationem, & Redemptionem vix major esse potest; grates agat; quod fieri potest in communione: simulque roget, ut hanc Sanctam in eo cogitationem conservet, & ad eam perficiendam, & amolenda omnia impedimenta vires tribuat.

II.

II. Post DEUM maxime Sancti-
fice Matri tuæ vocationis execu-
tionem commenda: ut quæ est Sa-
lutis Mater, sit etiam vitæ ad tuam
salutem Manuductrix. Hæc Reli-
gionum omnium mater est.

III. Præderit etiam aliquem San-
ctorum in Patronum vocationis e-
ligere, cui negotium hoc frequen-
tius, ferventiusque. Comendetur
Patronus hic ex illo Ordine esse
poterit, quem quis elegit.

IV. Vocationis adimplendæ ma-
gnam ac frequens in se desideri-
um excitet, firmumque propositum
faciat: nullâ tentatione carnis, mun-
di, aut hominum ab ea recedendi.

V. Media huic fini oportuna
adhibenda, quæ plerumque sunt du-
plicia. I. *Pietas*, quæ consistit in
Sacramentorum frequentia, in ex-
trinsæca, præter intrinsecam, devo-
tione, in bono exemplo discipu-
lis dando, &c. II. *Studium*
diligens & accuratum. VI.

VI Vocationem suam non multum jactare, nec aliis, quorum non interest, manifestare, præstat.

VII. Si quos ejusdem esse vocationis adverterit, poterit cum iis frequentius agere. Cum piis tamen & paucis, talibusque, è quorum conversatione sit spes profectus in vita sancta, per conversationem ab omni levitate & peccato etiam levi alienam, per colloquia, de mundi vanitate, præstantia virtutis, Religiosi status felicitate, de periculis in sæculo; tales enim sermones decent eos, qui habent vocationem ad Religionem.

VIII. Si quæ difficultates contra vocationem suboriantur, ut primum incidunt, aut ab aliis audiuntur, statim aperiendæ sunt Patri spirituali.

IX. Cavendus est omnis excessus, nec hospitia adeunda, nec convivivia, nuptiæ, compotationes, aut
aliæ,

aliæ,
quentæ
& cor
X.
sim ac
tûs, i
nibus,
tionib
XI
ptô,
statur
in te
ne re
mer.
X
infor
in C
sent,
gatio
possi
X
ret
man
retr

aliæ, ut vocantur, Societates frequentandæ. Vitandæ pariter rixæ & contentiones, &c.

X. Conetur se accommodare sensim ad modum vivendi electi statûs, inquireat de ejus consuetudinibus, praxibus Pietatis, mortificationibus, & imitari conetur.

XI. Non oberit, si motiva scriptô, sibi annotet, quibûs ad hunc statum eligendum est inductus, quæ in tentatione, vel aliqua desolatione relegere poterit, ut se confirmet.

XII. Petat etiam à Confessario informari de difficultatibus, quæ in Ordine electo occurrere possent; item quæ sit votorum obligatio, ut ad hæc se preparare possit.

XIII. Denique sapius consideret illud Christi, Nemo mittens manum ad aratrum, & respiciens retro, aptus est regno DEI; Sicut enim

enim vocatio est signum prædestinationis, ita à vocatione renire signum est reprobationis.

XIV. Votum tamen non facile faciatur, maxime si vocationis fundamētū sit affectus vehemens ad aliquem statum, posset enim contingere, ut affectu imminuto voti pœniteat, maxime cum votum Religionis non facile possit commutari vel dispensari etiam in Jubilæis. Si tamen vocatio sit fundata in rationibus valde convincentibus, & adestent multæ in oppositum tentationes, posset talis accedente Confessarii assensu votum emittere, sed hoc in raro casu.

XV. Ad multa difficilia in Religione se præparet. Erant qui aureos sibi montes promittunt; ubi que invenientur difficultates.



An
DO
v
pecca
catio
filiu
XIX
cation
fragi
tia d
tis e
cato
plene
rium
relin
null
II
med
tum
US
catio
CX
long

An possit quis vocationem
non sequi?

IDōctrina est Doctorum, quod
vocationem non sequi, non sit
peccatum simpliciter; eō quod vo-
catio non sit praeceptum; sed con-
siliū: *Si vis perfectus esse.* Matth.

XIX. Si tamen quis agnoscat, vo-
cationem hanc esse in remedium suae
fragilitatis ad salutem, & consienti-
a dicat, magnum in saeculo salu-
tis esse discrimen, talis sub pec-
cato obligatur ad vocationem im-
plendam. Nam juxta S. Grego-
rium aliqui sunt, qui nisi omnia
relinquant, salvari apud DEUM
nullatenus possunt.

II. Si autem nesciat, an in re-
medium necessarium salutis, an tan-
tum ad augmentum praemii DE-
US vocet, tunc timeat, ne, si vo-
cationi dissentiat, illud audiat, Psal.
CXVIII. *Noluit benedictionem, & e-
longabitur ab eo* Nam. III.

III. Qui consilium vocationis nō
secuntur, plerumquē non salvan-
tur. Prævidit enim DEUS, te in
his v. g. circumstantiis peccaturum;
ideo te vocavit: quia verò vocan-
ti non respondes, peccabis, & peribis.

IV Ille juvenis Evangelicus erat
innocens, cum ipse factus sit, se o-
mnia mandata à juventute servasse,
ob quod à Christo dilectus est. Dein
tamen periit damnatus, nempe: quia
DEUM vocantem non secutus, in
peccata incidit.

V. Idem DEUS minatur omni-
bus vocationem respicientibus Prov:
I. *Vocavi te, & renuisti: ego quoque
in interitu tuo ridebo.*

VI. Qui gratiam vocantem DEI
negligit, mereatur, ut alias gratias
ei DEUS subtrahat, unde fit, ut
talis æternum pereat. Si te Rēx
ad suum oblectum vocaret, tuque
sine iusta causa ob tuam majorem
commoditatem non ires, putasne,
quod

quòd Rex magnam inponerum tui curam haberet?

VII. *Nemo mutens manum ad aratrum, & respiciens retro. aptus est regno DEI.* Ut vocationem sequi signum est prædestinationis ad cœlum, ita eam negligere signum est reprobationis.

VIII. Pleni sunt Religionum Annales tristibus prorsus exemplis eorum, qui à DEO ad Religionem vocati, nec hoc D. mini consilium secuti, non modo spe suâ, ob quam vocationem excusserunt, exciderit, sed in varias calamitates, mortem infamem inciderint. Unum sit pro mille aliis, quòd Toleti in Hispania nobili Adolescenti accidit, qui cum vocationem, quam ad statum Religiosum habuit, dissimulasset, eamque hiliori vitâ excutere laborasset, sensum sine sensu à vita proba & innocente ad sequi orem, per malorum sociorum exem-
pla-

pla deductus; eo venit, ut brevⁱ
etiam antefignanum ad vitia ageret;
non tamen diu: nā febriculā ad lectum
prostratus eò intra pauculos dies
deductus, est, ut mors præ foribus
esse nuntiaretur: proinde tam me-
dicus, quam circumfusi ad lectum
amici eum ad confessionem horta-
ti sunt, sed frustra; vocatur Con-
fessarius, sed nec hic eum ad elu-
enda exomologesi peccata disponere
potuit; ad DEUM proinde oratio-
nes pro illo fundere cum domesti-
cis statuit, & dum coram Crucifixi
effigie pro illo Psalmum. *De pro-*
fundis oraret, ad illa verba: *Fiant au-*
res tue intendentes, &c. Crucifixi ef-
figies, resolutis de Cruce brachiis ob-
turavit aures, & tremendam hanc
vocem emisit: *quia vocavi te, & re-*
misisti, ego quoque in interitu tuo ridebo, &
sub his verbis infelicem animam
infelix juvenis cum vita amisit.
Quis dubitet quin Juvenis hic vi-

tam
vocat
statui
riculo
serien
vo-un
tuntur
Exe

QU
perdur
Hac
vange
ram C
tioner
cunt,
modos
II.

quid
one (p
diu m
se exp

tam meliori tunc terminaret, si DEI vocationem secutus, se Religioso statui mancipâisset. Heu! quam periculoso calle gradiuntur illi, qui seriem Divinæ Providentiæ ad suæ voluntatis arbitrium detorquere nituntur!

Executio vocationis an differenda?

QUI sponte suâ differunt vocationis executionem, plerumque perdunt; nec raro fiunt deterrimi. Hæc DEI pœna est. Juvenis Evangelicus qui ob Patris sepulturam Christum sequi distulit, vocationem perdidit, & ut SS. PP. dicunt, periit. Si aliquando, cur nō modo? si non modo, forte nunquā!

II. Certò sibi persuadeat, quidquid temporis in vocationis executione sponte suâ quis interponit, tam diu maximis omnino damnis se esse expositum: differre enim est, non velle;



velle; ideo Chrysostomus ait: torporis initium est hæc dilatio, est ultimum dæmonis diverticulum, ut procrastinatione sensim fervor interpescat, sicque diabolus facilius eum plenè ab hac mente retineat.

III. Quis vult Conciliis, & omnibus Doctoribus esse sapientior? qui omnes docent postè quemvis decimo quintò ætatis annò elapso, etiam invitis Parentibus Religionem ingredi. Certè Scripturà teste: *Bonum est viro, cum portaverit jugum ab adolescentia sua.* Thr. III.

IV. Nec dicas: Juvenes non cognoscunt suas vires, nec intelligunt, quid ipsis conducibilius sit, nec scire possunt, an vocatio sit à DEO &c. Qui enim hodie nescit, quomodo post annuū resciet, ubi erit peior, & gratia DEI indignior? *Non est, crede mihi, sapientis dicere: vivam: sera nimis vita est crastina, vive hodie.*

V.

V.
Instru
artibu
tas tar
arbusc
ri, ut
bus pe
scant.
VI.
an tæc
nnem
lis cor
illa al
XVIII
summe
nique
est, i
VI
nes in
lis m
quid
allivet
exper
bunt,

V. *Ætas quò minor, eò aptior est instructioni; sicuti etiam in omnibus artibus citò juvenis applicatur, ut eas tantò perfectius assequatur, parvæ arbusculæ debent in hortum transferri, ut fructum ferant, in grandioribus periculum est, ne trāslatæ exarescant.*

VI. Si juvenes diutius maneant in seculo, cum ceræ mollis instar omnem figuram, recipiant; facile malis consuetudinibus assuescunt. *Ætas illa ab Anno XV. ætatis, usque ad XVIII. & ab hoc usque ad XXV. summis exposita est periculis. Denique navis quamdiu extra portum est, in naufragii periculo est.*

VII. S. Anselmus ait: qui Juvenes ingrediuntur, sunt similes Angelis nunquam lapsis, qui nesciunt, quid sit corruptela ita Religioni assuescunt, ut vix ullam difficultatem experiantur. Spiritualia facile imbibunt, quia phantasia necdum turpi-

buse est infecta speciebus, & quia igno-
ti nulla cupido, tales certi sunt de in-
nocentia tumulto inferenda.

VIII. Ita à Christo vocatorum e-
xempla docent. *Levi* sedens ad te-
lonium, *surgens* relictis omnibus se-
cutus est eum. *Luc. V.* Petrus &
Andreas continuo relictis retibus. *Ja-*
cobus & Joannes statim relictis reti-
bus & Patre. *Matth. IV.* Cæcus,
projecto vestimento suo, *exiliens* ve-
nit ad eum vocantem. *Marc X.*

IX. Nec ætas te exculet, si deci-
mum quintum ætatis annum exple-
visti. S. Franciscus à Paula XIII.
S. Thomas XIV. S. Benedicte XII.
annorum Religionem ingressi sunt.
Ille, quem *Matth. XIX.* Christus vo-
cavit, Adolescentulus erat. Felicissi-
mus, qui in prima innocentia Reli-
gionem ingreditur! talis offert Deo
sacrificium absque macula.

X. Gratius Deo donum est, si id
quod offertur, sit purum adhuc &
inno-

innocens, ideo dicit: *Sinite parvulos venire ad me.* Marc. Crederesne eum esse humanum, qui te donare vellet flore marcido, fructu putrido, carne rancida? nec tu te Deo offerre debes, integritate jam defloratá, mente infecta. Fructus præcoces gratiores: qui citò dat, bis dat.

XI. Nescit tarda molimina Spiritus Sancti gratia S. Ambr.

An Parentibus à vocatione revocantibus obediendum?

I. **P**ostquam dæmon desperat tentationibus candidatum vincere, Parentes, Cognatos, &c. pro instrumento adhibet, ut his voluntatem invertat. Certum proinde habet, quidquid deliberationem rite factam impedit, id omne à dæmone instigari.

II. Natura indidit affectum teneram ergá Parentes; sed præceptum

D₂

DEI

DEI jubet majorem exhiberi DEO.

Qui amat Patrem & Matrem plus quam me, non est me dignus. Matth: X.

III. Quid alii dicant, aut agant, illi viderint; tu curam tuæ salutis habes; nemo pro te Judici respondebit, si vocationem ejus negligas; tui loco nullus infernum intrabit; tu, non alius, ob neglectam inspirationem punieris, quia cognovisti voluntatem Domini tui, & non fecisti. *Luc: XII.*

IV. Sed Mater flet inquires. Respondet Climacus: Melius est contristari Parentes, quàm contristari Dominum JESUM; hic nos creavit & salvavit, illi sæpe suos amando, perdiderunt. Fleant illi, modo gaudeant Angeli, fleant illi potius nunc, quam ut tu fleas æternum. Veni separare hominem adversus Patrem suum. *Matth: X.*

V. Sed præceptum Dei Parentibus jubet obedire. Ita si nihil contra Dei voluntatem jubeant. Recte

Ber-

Berna
di Pa
tate p
cur no
tius,
quis v
um, n
V
est: f
tiam
tibus
qui
Nisi
lium
V
rent
man
inv
ire
Cal
cen
ut
run

Bernardus: Sola causa non obediendi Parentibus, Deus est. Si in infirmitate plus medico, quam Patri obedis, cur non etiam in vocatione Deo potius, quam Parenti obediendum? *Si quis venit ad me, & non odit Patrem suum, non est me dignus.* Matth: VIII.

VI. Certa apud omnes doctrina est: filium post XV. ætatis annos, etiam quomodocunque invitis Parentibus, ingredi posse Religionem; & qui talem impedit ei facit injuriam. Nisi extremæ Parentis necessitati filium succurrere jubeat præceptum.

VII. Christus ipse dolentibus Parentibus, & insciis, in templo remansit; cur ad Deum vocatus, etiam invitis Parentibus, si aliter non possit, ire renuat? fecere SS. Benedictus, Calybita, Thomas Stanislaus, & sexcenti alii. Quamquam optandum sit, ut bona Parentum venia & cum eorum benedictione filius discedat.

VIII. Sufficiat dictum S. Hiero-

nimi Ep: I. Licet parvulus è collo pendeat nobis, licet sparso crine; & scissis vestibus ubera, quibus te nutriebat mater ostendat; licet in limine Pater iaceat: per calcatam perge Matrem, siccis oculis ad vexillum crucis evola. Solum pietatis genus est, in hac re esse crudelem.

IX. Si te Parentes impedire velint, tu eorum iram & affectus moderate feras; rationes oppone objectionibus, calumnias cum demissione excipe; aliorum intercessione conare eos flectere. Optimum hic medium fervor est, & constantia; hac enim visa facillime flectuntur. parentes, imo saepe ideo repugnant, ut fervorem tuum experiantur & videant, an veram vocationem habeas? quod tu facile ostendes, rerum temporalium gaudiorum, epularum, pecuniae, quam offerunt, contemptu.

X. Parata habe, quæ objectionibus

bus
durum
dedit
& qu
II. S
sum
rens
minu
Dei;
globo
si De
Ten
I. V
tu ip
serit
quid
II
certe
perfo

bus reponas, si v. g. dicat Pater:
durum sibi esse filio privari. Deus
dedit Filium Unigenitum pro nobis;
& quidem ad mortem tam acerbam.

II. Si Imperator filium vocaret ad
suum obsequium, nunquid eo pa-
rens privari vellet, cur in Deum sit
minus humanus? III. Filius magis est
Dei, quam Parentis; quid si filius
globo, aut alio casu moreretur? Quid
si Deus & Patrem & Filium puniat?

Tentationes contra vocationem ad Religionem.

Timeo, quod non perseverabo.

I. **V**Antus iste, timor est nūquā à Deo
separaberis per regressum nisi
tu ipse volueris; DEUS nullum de-
serit, nisi à quo prius deseritur;
quid times id quod in tua est potestate?

II. Si multi non perseverarunt,
certe longe & incōparabiliter plures
perseverarunt, cur timeam potius

paucorum, quam plurium amplectar exemplum.

III. Quidedit velle, dabit & perficere. DEUS non est author operis imperfecti. Facienti, quod est in se, DEUS non denegabit gratiam.

IV. Potuerunt hi & hæ, qui te fuerunt minus apti, quique minus deliberarunt nec tam claris indicibus à DEO vocati fuerunt cur tu non possis?

V. Licet alicui mercatura non bene cesserit licet in officio aliquis damnum passus fuerit, nemo prudens officium negligit, aut ad mercaturam vocatus eam horret. Cur tu Religionem, quæ paucis non bene cecit, adire timeas?

VI. Pussillanimitas, imo imprudens ille metus est, qui nullam certam causam habet, sed solum innititur fortuito eventui, qui forte accidere posset. Hic metus si deberet aliquem ab operando retardare, nihil unquam
age.

agere
test a
lum
quia
quibu

VI
spera
Proj
Opti
pedir
tibi
non

Suffi

I. U

curi
fnata
jicere
lem
ætern

II.

re, v

ageremus, quia culibet rei forte potest aliquod periculum subesse. Nulum deberemus statum amplecti, quia nullus est status, qui non aliquibus male cesserit.

VII. Dic proinde: in te Domine speravi, non confundar in æternum. Projice te in sinum Providentiæ DEI. Optimus ille est; nisi sciret tibi expedire hanc vocationem, non illam tibi dedisset. Illius nutum sequere, non errabis. Fiat voluntas tua.

Sufficit mundum affectu relinquere.

I. UT in rebus aliis, sic in salutis negotio, si sapias, id, quod securius est, eliges. Esto fluvium transnatare forte posses, mavis navi transire, quia non vis vitam temporalem periculo exponere; & cur velis æternam?

II. Deserere opes affectu, & non re, vix est possibile; eo ipso, quod

te resolvere non possis ad eas re-
derendas satis oste dis, quanto in eas
affectu ducaris. Idem tibi esto judi-
cium de honoribus & voluptatibus.

III. DEUS tibi vocationem inge-
rendo, voluit à te non solum affe-
ctu sed re ipsa mundum, & omnia
que in eo sunt, deferri, proinde ad
utrumque obligaris; unum sine alte-
ro non sufficit.

IV. Relinquere opes, honores affe-
ctu bonum est, sed nunquid easdem
non solum affectu, sed re ipsa relin-
quere melius est? Cur igitur id in te
amor DEI non efficiat? ut qui pro-
pter te non solum affectu, sed re
ipsa cælum, & in mundo opes, ho-
nores, voluptates deseruit. Tu quo-
que ejus amore ad idem faciendum te
resolvas.

V. Qui plus DEO dat, majorem
ejus in se liberalitatem experietur;
plus autem procul dubio ille dat, qui

& re, & affectu omnia dat, quam
qui res ipsas sibi reservat.

VI. Qui putant, se opes v. g.
affectu deferere, cum tamen re ipsa
eas fervent, graviter sapissime deci-
piuntur, & tacito in eas affectu fe-
runtur quem tarde nimis advertunt.
Qui volunt divites fieri, incidunt in
tentationes, & laqueum diaboli. Ne-
mo satis prudenter se periculo tali
committit, in quo scit, aut videt
multos perivisse. Ipsa dulcedo re-
rum temporalium est quidam viscus,
qui adeo tenaciter adhæret, ut eti-
am affectum secum trahat. Facilius
est voluptatem ignorare, quam de-
ferere.

Multi Religiosi male vivunt.

L. NUMQUID plures bene vivunt?
cur te paucorum vita deterre-
at, cum plurimorum exempla invi-
tent. Non adeunda Religio, ut im-
becil.

becilliorum qui vestigia sequatur,
sed ut ferventiorum mores imitetur.

II. Religiosus status laudabilis
manet, licet aliqui sint in eo imper-
fecti. Sic etiam in schola Christi
reperitus est Judas, hujus tamen rui-
na non impedivit Saulum, quin ad
Apostolatam vocatus, consentiret vo-
cationi.

III. Nullus est in orbe status, in
quo DEUS non permittat aliquos
labi. Ecclesia DEI sancta est, &
tamen multi in ea male vivunt.
Etiam in cœlo inter Angelos DEUS
reperit pravitatem, propter quod ta-
men cœlum intrare non timemus.

IV. Si malè aliqui vivunt in Re-
ligione, numquid absque compara-
tione plures male vivunt in sæculo?
qua igitur ratione sæculum Religio-
ni præferre poteris?

V. Si qui sunt, qui male vivunt
in Religione, illi de te DEO reddent
rationē, non tu de illis. Illi viderint
quid

quid
aspira
charit
VI.
vivan
bem r
mensu
aut e
quam
& ab
VI
vunt,
male
rint,
debu
te Re
auten
fi qui
vivu
sæcul
que

quid agant: tu, si ad Religionem aspiras, sanctiora cape consilia, & charismata æmul ris.

VI. Licet aliqui aliquando male vivant in Religione, huic tamen labem non affricant, quia tales pro mensura delicti graviter castigantur, aut etiam a Religionis corpore, tanquam membra putrida rescinduntur, & abjiciuntur.

VII. Qui in Religione male vivunt, signum est, quod in sæculo male vixerint, nec rite deliberaverint, aut alterius, qui eos dirigere debuisset, consilio non nisi, indebite Religionem ingressi sint. De te autem meliora suppono. Cæterum, si qui sunt, qui in Religione male vivunt, indubitatum mihi est, eos in sæculo adhuc pejus victuros, Deumque sæpius offensuros fuisse.

Sum

Sum ultimus Familia.

I. **M**ultos ea tangit familiae propagandae cura, ut credant, si quis unicus sit, in quo spes propagationis sita sit, hunc, etiamsi sentiret, se a DEO ad Religionem vocari, tuto posse, imo debere manere in saeculo. Quod Forte locum in eo casu habere posset, si per defectum familiae, ut apud Reges & Principes, timenda forent bella, vel Electoratus, aut Principatus regnans ad haereticorum potestatem delaberetur.

II. Times? ne tua familia pereat; & cur quaso non times? ne anima tua pereat. Quid tibi proderit etiam saeculis durare familiam tuam, si, anima aeternum pereat?

III. Si deficiat familia tua, quid inde damni iusta consideratione dignum? non propterea interibit mundus.

IV.

IV. Negligis vocationem, ut familiam tuam propages? & unde tibi hæc certitudo? quid si DEUS hoc tibi beneficium non concedat, ubi tunc familiæ? quod autem casu evenire potest, an non præstaret DEI causa fieri?

V. Qui propter familiam, Christi vocationem negligit, satis clare ostendit se familiam pluris facere, plus amare, quam DEUM. Et quale hac in re tibi erit in agone iudicium? anne familiæ tua te salvabit?

VI. Curas honorem familiæ, & quid si DEI permissione fiat, ut casu aliquo infelici efficiaris opprobrium totius familiæ? numquid, desunt exempla? Consule ruinas Illustrium.

VII. Vis illustrare familiam? esto bonus DEI servus, esto sanctus. Fac, ut loco liberorum, per libros, familiæ tuæ nomen semper maneat. Audi Isa. LVI. *Dabo eis nomen melius à filiis & filiabus: nomen sempiternum*

num dabo eis, quod non peribit.

VIII. Quid si hac excusatione me-
rearis Dei poenā, ut brevi forte adhuc
in iuventute moriaris?

O R A T I O

Post electionem status factam.

ÆTerne DEUS, Rex cœlestis, Pa-
ter omnipotens! cuius potentia
mundus regitur, sapientia gubernan-
tur omnia, & providentia inscruta-
bili, via vitæque nostra disponitur!
misericordias tuas ego vilissima crea-
tura in æternum cantabo, quod me
undequaque indignissimum illumi-
nare, ac ad statum NN. vocare di-
gnatus sis. Confirma, ô Domine!
quod operatus es in me; ac ut in
hac sancta vocatione, quam me a
te habere credo, constans perseve-
rem, in adiutorium meum intende,
neve me vel alio fallax caro abri-
piat, vel versipellis dæmon decipiat,

AUE

aut ulla tentatio seducat, ad adiuvandum me festina. Qui clementer dedisti velle, da potenter perficere. Ego quidem ad tuam sanctissimam voluntatem exequendam me paratissimum offero, nihilque amplius aut intimius desidero, quā ut illā quā perfectissime, quamque celerrime adimplere valeam: Adjuva: ô Domine imbecilitatem meam; & eorum omnium, qui hac in re prodesse ac cooperari possunt, voluntates ita dispo-
ne ut assequar, quod intendo; & ut sancta hæc desideria, quæ tu mihi pro animæ meæ salute consequenda misericorditer dare dignatus es, opere ipso impleam, facultatem tribue qui dedisti velle, da perficere, per Dominum nostrum, &c.

COMPENDIUM DICTORUM
PRETIOSA MARGARITA.

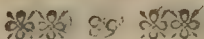
Sanctæ Vocationis gratia
aut sollicitè querenda, aut feliciter
jam

jam inventa Studioſo Salutis Nego-
tatori. Per oblatum pretioſa in conſpe-
ctu Domini mortis pretium commien-
datur.

I. S. Vocationis gratia tanti pre-
tium Margarite, quanti eſt Salus eter-
na, mentò venditis omnibus comparan-
da dicitur: pia mentis illuſtratio, volun-
tatisque motu infuſa à DEO ad perfe-
ctiorem vitæ ſtatum eligendum.

II. Quisquis igitur de vitæ ſtatu
deliberas, & hanc Margaritam invenire
exambis, nota tres dari ſtatus qui in
electionem veniunt: Eccleſiaſticorum,
Religioſorum, Secularium. Mundus mare
eſt, S. Aug: ex hoc Eccleſiaſtici ~~per~~
vi, Religioſi per Pontem, ſæculares
natau, ad cælum venire dicuntur.

III. Hic mi Adeſcens diſpice,
quò vaceris? ſi ad Navim; bene ſpe-
ra: ſi ad Pōtē, quā optime, ſi ad neutrū
ad natandū te reſolvās, oportet. neque
tamen ſaluti diſſide, ſiquidem ſa-
cra.



cratior Ariadne Divina Providentia
te hoc emari, velut Theseum è la-
byrintho in libertatem Filiorum DEI
adducere potens est.

IV. Deinde statuis illos (quos in-
ter deliberas) consideras: quis DEO
gratior? quis tuis talentis aptior? in
quo sanctius pollis vivere, & mori?

V. Ac demum juxta bonæ ele-
ctionis regulas; cum 4. consulta 1.
tecum v. g. *quid prodest homini* &c. 2.
cum DEO v. g. *In quem finem crea-
tus sum?* &c. 3. cum morte v. g.
*quid me tunc elegisse, & egisse vel-
lem?* &c. 4. cum Confessario v. g.
an tuas rationes probet? si ita; non
est ultra, quod ambigas. Optime si-
bi consulit, neque errat qui *Os Do-
mini, DEI Vicarium* consulit.

VI. Absit tales consulas de qui-
bus S. Paulus: *animalis homo non per-
cipit ea, quæ sunt Spiritus DEI* 1. Cor: 2.

VII. Si dicant: *roca-tionem* *svaden-
tis esse vocem, non precipientis, te posse
sequi*

*sequi, non obligari cave has tricas: quid
si tibi DEUS non det. nisi quod obli-
gatur.*

VIII. Si audias: *Et in seculo te san-
cte posse vivere. Et salvari, audi & chri-
stum: pauci electi ac infer: pauci ergo
in seculo, sancte vivunt, pauci ergo
salvantur.*

IX. Alii jactent *majoris artis esse
in seculo salvari, deserant hi Naves Et
pontem, ac periculoso natatu superent
maria, per me licet, tu vero pensa:
quid consukius! his Anonimus non
ex arte, Et proposita, sed plane casu, Et
fortuna salvantur seculares.*

X. Iterum oggerant alii: *in quovis
statu posse hominem salvari.* Nota po-
test quis inter fluctus maris natans
non mergi, nonne tamen mergun-
tur plurimi? in inferno nullus est,
qui non potuisset salvari, ane ta-
men salvati sunt? tu si viam secu-
ram præinfesta, & prærupta eligis,
quidni & vitæ statum seligas securi-
orem?

XI.
electio
dubita
ad nih
sille vi
Age p
manus
dalis
fædiss
tum m
ero, qu
munde
ligione
Theop
& hor
reare,
crebri
XI
Domi
tius 8
tem c
ut qu
vimus
Domi

XI. His expensis, DEO auspice electionem tuam institue ac iultra dubitare noli, nam *semper dubitare, & ad nihil se determinare, vel nature pusille vitium vel demonis artificium est.* Age porro, Sylvester Juvenis Auximanus egit. Hic viso defuncti Sodalit sui, ante formosissimi, nunc fœdissimi cadavere dicebat: *hoc speculum meum est, sum quod hic fuit, brevi ero, quod hic est,* hoc ubi dixit, cum mundo fabulari desit, atque in Religione sanctè mori didicit. Et tu Theophile inspecta mundi vanitate, & hominis mortalitate, ut idem mereare, Sylvestrum æmulare, mortem crebrius meditare, ac ita precare:

XII. Largire nobis quæsumus Domine! Spiritum cogitandi, propitius & agendi, quæ ad bonam mortem conducunt: gratiamque tribue, ut quæ te auctore facienda cognovimus operante impleâus per Christum Dominum Nostrum, Amen.

XIII.

XIII. Nunc verò quis quis inven-
ta margarita pretiosa, seu, S. Voca-
tionis gratia ad sanctius vitæ insti-
tutum aspiras, certissimum hoc æter-
næ prædestinationis argumentum cre-
de: quos enim prædestinavit, hos & voca-
vit, & quos vocavit, hos & justificavit, quos
autem justificavit illos & glorificavit. Rō. 8

XIV. Ita equidem, nam tales per
Religionis ingressum velut per Ba-
ptismum, plenaria omnium peccato-
rum suorum indulgentia gaudent:
per tria Religionis vota actiones su-
as DEO gratiores, ac magis meri-
torias reddunt: vitam vivunt SS.
Martyribus, & Angelis parem, ac
pene supparem: certumque illis ma-
net appromissum *in hac vita centu-
plum, in altera merces copiosa* cum præ-
rogativa supremæ potestatis judici-
ariæ ad illud: Matth 19 *cum sederit
Filius hominis, sedebitis & vos, judicantes
12. tribus Israel.*

XV. Summatim S. Bernar: in Re-
ligione

recognoscio

1702

Biblioteka Jagiellońska



stdr0024511

Rede

1670